64

Земи,
България, Сърбия, Тракия и Македония, отъ тамъ отишелъ въ Виена, Венеция и най-после въ Римъ дето се и поминалъ на 1674-та година.

к. 39, 64

Въ Римъ, католикътъ българинъ патриотъ ималъ тежки разправии съ католическата пропаганда и съ интригите на папските нунции, които отблъсвали неговото ходатайство и за православните. Подиръ смъртьта на Парчевича, католическата пропаганда взела връхъ въ политиката на западните държави, и православните народности на Балканский полуостровъ престанали вече да чакатъ освобождението си отъ Западъ и се обърнали къде Русия, която пръвъ пътъ тогава се явява на сцената, като неприятелка на Турция, съперница на Западъ и защитница на съплеменниците и единоверците си въ България, Сърбия, Черна гора и Гърция. Парчевичъ предлагалъ да подкрепватъ възстановението на България, за да се подкопае силата на Портата и тъй да се спре нейното напредване на Западъ дето тя вече била си подседнала и Унгария; неговите доводи не били приети; но десеть години не се минали отъ смъртьта му и турците на 1683 се явили предъ Виена. Това стреснало западните държави. Полша се притекла на помощь на Австрия и те отблъснали турците отъ Виена, съединили се съ Венеция въ войната противъ Турций

ГРАДСКИ АРХИВ · СОФИЯ ·
Инв. N 1020
КЪЩА-МУЗЕЙ · ПЕТКО И ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВИ · 1828 1866 1893 1912